

ផ្ទះបិត

ជាប្រភេទផ្ទះមានដំបូលផ្តុំឡើងដោយផ្ទាំង៤ ដែលមានជម្រាលស្មើគ្នា ហើយពុំមានហោជាងនៅផ្នែកណាមួយនៃដំបូលឡើយ។ ជាទូទៅបើមើលលើប្លង់ផ្ទះបិតដែលមានតែមួយខ្នង ឃើញថាទ្វារមិននៅលើជ្រុងខ្លីទេ គឺនៅលើជ្រុងវែង។ គេអាចពង្រីកផ្ទះបិតសាមញ្ញឲ្យមានរូបរាងច្រើនបែបយ៉ាង។ ផ្ទះបិត ជាធម្មតាមានពីរខ្នង ប៉ុន្តែជួនកាលអាចមានច្រើនជាងនោះរហូតដល់ប្រាំខ្នងក៏មាន។ បើតាមវចនានុក្រមខ្មែរពាក្យថា “បិត” មានន័យថា ជាឈ្មោះផ្ទះមួយបែប ផ្សេងពីផ្ទះកន្តាំង និងផ្ទះរោងដោល គឺមានសណ្ឋានដូចគេបិតត្រង់ចុងមេដំបូលទាំងពីរខាងដែលគេឱ្យឈ្មោះថា “ផ្ទះបិត” ។

នៅសម័យដើមសំណង់ផ្ទះបិត ពិតជាល្អប្រណិតណាស់ រួមទាំងគ្រឿងតុបតែងលម្អក្នុងផ្ទះ ដោយម្ចាស់ផ្ទះសុទ្ធតែអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ និងឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ជាសាងសង់ ឧទាហរណ៍លោក ឧកញ៉ា ពិនិត្យ ភីង សង់ផ្ទះបិតនៅខេត្តបាត់ដំបង និងដង្កោ ស៊ុន ហ៊ី សង់ផ្ទះបិតនៅខេត្តក្រចេះជាដើម។ មកដល់សព្វថ្ងៃនេះ យើងឃើញមាននៅសល់សំណង់ផ្ទះបិតខ្លះដែរដែលស្ថិតនៅតាមបណ្តាខេត្តនានានៅក្នុងស្រុកខ្មែរដូចជានៅខេត្តបាត់ដំបង ខេត្តក្រចេះ ខេត្តព្រៃវែង ខេត្ត កំពង់ចាម ខេត្តត្បូងឃ្មុំ និងខេត្តកណ្តាលជាដើម។ តែសំណង់ទាំងនោះខ្លះនៅល្អរឹងមាំដោយការថែរក្សាដិតដល់ពីម្ចាស់ផ្ទះ ខ្លះទៀតមានសភាពទ្រុឌទ្រោមខ្លាំងដោយសារអាយុកាលនៃឈើ ពីព្រោះសំណង់ឈើងាយ នឹងទទួលរងការពុកផុយណាស់ ។ ម្យ៉ាងទៀត សំណង់ផ្ទះបិតខ្លះត្រូវម្ចាស់រុះរើ ដោយស្ថានភាពផ្ទះទ្រុឌទ្រោម ឬអាចម្ចាស់ផ្ទះមានលទ្ធភាព និងបំណងចង់សាងសង់ផ្ទះបែបរចនាបថបច្ចុប្បន្ន។

ទម្រង់ផ្ទះប៊ុត

ផ្ទះប៊ុតរុះរើដោយសង់បែបរចនាបថសម័យថ្មី